

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Schůze vlády jsou neveřejné, záznamy z jednání leží v trezoru

Na rozdíl od jednání parlamentu jsou schůze vlády, a to nejen té české, neveřejné. Ministři a mluvčí kabinetu o přijatých rozhodnutích informují po skončení zasedání na tiskové konferenci. Některé resorty rozesílají do redakcí tisková sdělení, nebo se novináři ptají přímo ministrů.

Záleží ale jen na jejich uvážení, co prozradí o tom, co se ve Strakově akademii dělo, jak kdo hlasoval a argumentoval, kdo se s kým pohádal, jak se lišily či shodovaly názory ministrů a koaličních partnerů.

Například premiér Vladimír Špidla nikdy neřekne, jak dopadlo hlasování - vláda podle něj rozhoduje ve sboru, a důležité je, jak se zachovala jako celek. Jiní členové kabinetu bývají sdílnější, i když často jen pod podmínkou, že se jejich jméno neobjeví v médiích.

Zasedání kabinetu se podle jednacího řádu nahrává na magnetofonové kazety, a to ve dvou kopiích. Jednu kazetu archivuje odbor vládní agendy Úřadu vlády v trezoru. Klíč má v úschově určený pracovník tohoto odboru. Druhá nahrávka je záložní a využívá se pro další zvukové záznamy.

Právo poslechnout si zvukový záznam mají členové vlády, vedoucí Úřadu vlády nebo další osoby, které k tomu ministři zmocní. "Poskytování originálů ani kopií magnetofonových kazet se zvukovým záznamem se nepovoluje," uvádí se v jednacím řádu. Předseda odboru vládní agendy Zdeněk Med ČTK řekl, že zvukový záznam slouží především pro případnou kontrolu přijatého usnesení vlády.

Písemný zápis z jednání vlády vytvoří úředníci na základě zvukového záznamu. Není to doslovný přepis, ale jen popis toho, jaký bod ministři projednali, stručný průběh diskuse a závěry jednání včetně výsledku hlasování. Archiv usnesení vlády i to, v jakém poměru pro ně kabinet hlasoval, lze nalézt na internetových stránkách Strakovy akademie na adrese www.vlada.cz.

V budoucnu možná poslech kazet či podrobné studium usnesení českých vlád pomůže historikům, kteří se budou za několik desetiletí věnovat domácí politice na přelomu 20. a 21. století. Navždy ale zůstane jen mezi ministry, co se dělo na takzvaných uzavřených zasedáních vlády. Na ta smějí jen členové kabinetu, za dveře musejí jejich náměstci, šéfové klíčových státních institucí, zástupce prezidentské kanceláře či zaměstnanci Úřadu vlády, kteří jinak mohou schůzi sledovat. Z uzavřených jednání vlády se nepořizuje písemný ani zvukový záznam.